

at i den Henseende kommer han i Modstrid med sine Meningsfæller, i alt Fald fra tidligere Tider — hvordan hans Meningsfæller nu staa, skal jeg ikke komme ind paa, det kender jeg ikke, men han staar i alt Fald i Modstrid med alt, hvad der hedder Venstre. Hele Venstre har altid gaaet ud fra den Betragtning, og jeg tror, at flere af de Herrer fra den anden Side have været enige med os i, at det var ulige vanskeliger at regere mod Befolkningens Vilje eller mod Folketingets Vilje med en tom Statskasse end med en fyldt Statskasse. Det er en Sætning, som jeg er tilbøjelig til at tro, at dette Ting, ikke blot Venstre, men ogsaa den anden Side, vil give mig Medhold i. Det er derfor ejendommeligt, at ovenpaa hvad der er sket, finder det ærede Medlem det rigtigt at fylde Statskassen. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) har jo forøvrigt givet Svar paa den Bemærkning, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad han har sagt. Men at vi ikke skulle være sikre paa provisoriske Tilstande, ligger jo i, at man fra den anden Side taler frit om, at der kan komme Tider, hvor det ikke blot er en Ret, men ogsaa en Pligt at udfæste provisoriske Love, og at man ligeledes fra den anden Side taler om, at Provisoriet nu er blevet en integrerende Del af vor Forfatning. Derfor er det lidt underligt, at saatalde Venstremænd over for saadanne Muligheder ville være med til at fylde dygtigt i Statskassen uden at vide, hvad Pengene skulle bruges til. En anden Grundtætning, som jeg tror, jeg har Lov til at sige, som man altid har været enig om fra alle Sider, baade fra Højre og Venstre, er den, at vi ikke udfæste Penge enten gennem Statslaan eller Statter, uden at vide, hvad Pengene skulle bruges til. Jeg tror, jeg har Lov at sige, at hvilken som helst Lov der er gaaet igennem Rigsdagen og har forlangt Penge, enten paa den ene eller paa den anden Vis, har ikke forlangt Penge uden at vide, hvad de skulle bruges til. Det er ogsaa Tilfældet med denne Lov: § 3 siger, at Udbyttet skal bruges til det og det. Det er derfor ogsaa en noget beshynderlig Betragtning, at vi skulle blot laane væk uden Hensyn til Rentetabet og uden Hensyn til, hvad Pengene skulle bruges til. Der er andre Bemærkninger over for det ærede Medlem, jeg kunde have lyst til at gøre, men af Hensyn til Tiden, der er langt fremrykket, skal jeg afholde mig derfra.

Finansministeren (Lüttichau): Der er kommet en ikke ringe Modstand mod Lovforslaget til Orde, særlig gennem det ærede 7de

Medlem (Knudsen) og 4de Medlem (Det. Hansen) for 1ste Kreds. Hvad det sidste ærede Medlem angaar, har han jo rigtignok i en vis betinget Grad indrømmet Rigtigheden af, at det var nyttigt og formaals-tjenligt at bringe billige Penge ind i Landet, og i alt Fald komme til en Medsættelse af Rentefoden, det vil sige, han betingede det af, at det ikke skete ad kunstig Vej. Hvad det nu angaar at paavirke Rentefoden ad kunstig eller ad naturlig Vej, skal jeg ganske lade ligge, om det her kan siges, at det er nogen særlig kunstig Vej, eller om det ikke falder ganske ind under det naturlige og ligefremme, at man laaner billigt, naar man kan faa billigt at laane — saa billigt som muligt. — Naar det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds gjorde Indvending imod at indføre de engelske Laan, om jeg forstod det ret, ved at henvise til, at der den Gang var institueret en aarlig Amortisation, skal jeg, der ogsaa ser paa det som noget, der er heldigt for en god Finansstyrelse, at der amortiseres paa Statslaan, gøre opmærksom paa, at Amortisationen af Statslaan jo ikke herved er standset, om den ogsaa er reduceret noget. Der amortiseres jo som bekendt aarlig betydeligt paa de Laan, der hidrøre fra Afviklingen af de sjællandske Jærnbanelaan og den Transaktion, der den Gang fandt Sted mellem Statskassen og de sjællandske Baner, saa Amortisationen vedbliver endnu som før, skønt i en noget mindre Grad. Naar man indfrir et Laan til 4 pCt. og kommer med dette Laan i Stedet, er der jo, som det ærede Medlem ogsaa indrømmede, uafviselig Besparelse med Hensyn til Rente.

Det blev baade af dette ærede Medlem, som jeg har tilladt mig at nævne, og af det andet ærede Medlem fra 1ste Kreds stærkt hævdet, at der absolut maatte komme et betydeligt Rentetab til Stede, naar man tænker sig disse til Disposition kommende Midler anbragte til Udlaan igen, indtil det Øjeblik, hvor der blev Anvendelse for dem til de forskellige Statsøjemed. Det kan jo siges for en fjern Fremtid, men det gælder i det mindste ikke for Øjeblikket. Jeg kan oplyse, at der foreligger Tilbud, ikke fra een Bank, men fra flere Banker, og det fra sikre Institutioner, om at modtage Dele af disse Beløb paa kortere Tid, nemlig paa en saadan Tid, at man kan bruge dem allerede i indeværende Finansaar til Jærnbaneanlægene til en Rente af 2½ pCt., altsaa langt over Foliorenten i Nationalbanken og Renten hos fremmede Korrespondenter. Dernæst foreligger der et Tilbud om Modtagelse af Beløbet paa længere Tid ½ pCt. under den almindelige Bankrente, som for Øjeblikket er